

Jacobus Quetif - Jacobus Echard

Scriptores ordinis praedicatorum recensiti...
(SOP)

Lutetiae Parisiorum : apud J.-B. Christophorum Ballard... et... Nicolaum Simart,
1719-1721

Tomus primus, p. 757-758
(F. Federicus Frezzius)

antiqua documenta Fontana profere debuisset, ut hoc ei munus sub Alexandro V & Joanne XXIII vindicaret. Imo quidam volunt sub istis pontificibus procuratorem ordinis generalem egisse, quod munus a magisterio sacri palatii semper fuit discretum & alteri commissum: sed & hujus sui dicti antiqua profere debent argumenta. Mihi certum tres pontifices in sua quemque obedientia totidem apud se sacri palatii magistros & procuratores generales totidem constituisse & habuisse, superest ut ii certo indicentur. Hugolinus ab anno mcccvii ad xy quo abdicavit Gregorius XII, apud hunc sacri palatii magistrum egit: Sanctius a Porta circa mccciv hoc munere fungebatur apud Benedictum XIII: quis ei successerit nemo refert, ut nec qui fuerint apud hos pontifices post concilium Pisani ordinis procuratores. F. Antonius Coste Delphinus Gratianopolitanus in actis concilii Constantiensis dicitur procurator ordinis generalis, quo proinde munere apud Joannem XXIII jam antea fungebatur. Ista omnia ex actis ejus ætatis facile dilucidantur, quæ in Vaticano servari pro certo habeo: sed Italici & merito adeo sunt exosa lustrosi illius schismatis Avenionensis tempora, ut quid iis actum sit vix inspicere audeant aut sibi permittant: quod pater in Wadingo qui annales ordinis Minutum toto illo tempore & leviter & breviter perstringit. Plures tamen lique sapientes viri contra agendum putarent, & e re Ecclesie ipsiusque summi pontificis esse, ut acta omnia infelicium illorum temporum in lucem ederentur, cum in quaque obedientia seu vera & legitima seu schismaticis verum ob tenebras tum prævaerentes legitimis habitis, viri floruerint illustres, quorum memoriam oblivione deleri sempiterna non decet.

F. ANONYMUS quidam a Diago laudatur Histor. prov. Aragon. fol. 278 a, ex fide Bernardi Sorii circa 1500 scribentis, diciturque Aragonus domus ordinis in oppido S. Matthæi regni Valentini erectæ alumnus & facundus verbi Dei præco, ceu qui scripserit

Sermones quadragesimales de flagellis ingenii auctoris elegantis testes.

Sed non levis mihi conjectura allucinatum Sorium & eum excipientem Diagam: scilicet Sorius invenit codicem sermonum quadragesimalium ms & de flagellis inscriptum absque nomine auctoris: & quia illum in domo ordinis apud S. Matthæum reperit, continuo putavit esse totalis hujus conventus, quod sane levissimum argumentum. Ex titulo vero dubitaverim ego an non sit idem quadragesimale de flagellis Leonardi nostri de Paris supra laudatum. Quod collatione utriusque discutiant sodales ejus domus nosque doceant vel saltem emendent.

CONSTANTIENSI concilio anno mcccxiv mense novemb. inchoato & anno tandem mcccxviii mense aprili absoluto plures e nostris cum ambobus magistris ordinis Leonardo de Datis in obedientia Joannis XXIII, & Johanne de Podionuclis in obedientia Benedicti XIII assuerunt. Hi recensentur in actis circa damnationem novem propositionum Joannis Parvi.

F. JOANNES DOMINICI cardinalis Ragensis.

F. . . . . Archiepiscopus Ravennensis.

F. AMBROSIVS DE ABIATE Longobardus archiepiscopus Mitylenensis.

F. DOMINICVS DE FLORENTIA archiepiscopus Tolosanus.

F. MARTINVS DORREË episcopus Avenionensis.

F. JACOBUS ARIGONIUS episcopus &c. XV. Laudensis.

F. FEDERICVS FREZZIVS episcopus Fulginensis.

F. . . . . episcopus Guirnenensis.

F. LUDOVICVS DE CENSINA provincialis Lombardia.

F. ANTONIVS COSTE Gallus procurator generalis ordinis.

F. HUGOLINVS DE CAMERINO magister sacri palatii apud Gregorium XII.

E. THEOBALDVS DE SAXONIA penitentiarius.

F. HENRICVS DE RIMALDIA.

F. ANGELVS DE CAMERINO.

F. PETRVS DE MORAVIA.

F. ODINVS DE CLAROMONTE.

F. HERINANDVS DE SAXONIA.

F. HENRICVS DE BASILEA.

F. PAVLVS bachelarius sacri palatii.

De horum pluribus speciatim ageamus in annis sequentibus, hic de Ludovico de Censina & sequentibus sacre theologie magistris aut baccalareis generatim solum dicendum, singulos votum suum seu judicium doctrinale de novem propositionibus ex libro Joannis Parvi excerptis verbo & scripto tulisse: quæ vota T. V operum Gersoni edit. Antwerp. anni 1706 edita sunt ex cod. ms Colbert. 264 authentico, & curis ac expensis dicti Gersoni in ipso concilio Constantiensis a notariis publicis scripto. At quia singulis votis nomen deliberantis præfixum non est, quale fuerit nostrorum, jam dici non potest.

ARCHIEPISCOPVS RAVENNENSIS seu potius Ravennas in indice superiori laudatus, cujus nomen tacetur, sed ordinis Prædicatorum præstat, videtur a Gregorio XII electus, & susceptus Joanni Meliorato Innocentii VII nepoti cardinali S. Crucis in Hierusalem, dum iste a Gregorio XII defecit anno mcccviii & deinceps concilio Pisano & Alexandro V ibidem electo adhæsit: notum enim est Gregorium cardinales qui se deseruerant exauctorasse licet bruto fulmine, aliosque in eorum locum creasse, ut & in sedibus quarum administrationem gerebant, novos præfules instituisse. Verisimile tamen hunc nostrum sodalem solo titulo gavissum nec fruium beneficio, cum omnia tum essent Gregorio adversa, quæ ratio fortis est, cur nec a nostris, nec ab Ughello inter Ravennates numeretur.

EPISCOPVS GUIRNENSIS hic laudatus mihi æque ignotus ac hujus nominis sedes, nisi sit corrupte scripta a notario, & pro Guirnenfis legendum sit Cauriensis, quæ Hispana est in Extremadura sita sub Compostellana metropoli. Revera F. Garcia de Castronuño Hispanus conventus nostri Taurenensis collega Joannis II regis Hispaniæ, & reginæ matris Catharinæ confessorius ad sedem Cauriensem circa annum Dni mccc promotus, ad concilium Constantiense venisse dicitur a Fontana, & anno mcccxviii mortuus ac in Ecclesia nostra Taurenensis sepultus. De quo legendus Gil González Davilla Teatro de las Espanas, & Lopez P. III p. 306.

F. AMBROSIVS DE ABIATE Longobardus archiepiscopus Mitylenensis anno mcccxi a Bonifacio IX promotus fuit, & seu a Joanne XXIII, seu quod verius credam, a Gregorio XII ad concilium Constantiense missus est. Est autem hæc Ecclesia metropolitana & archiepiscopalis in insula Lesbos & caput secundæ Cycladum provinciæ, quod micum a Fontana ignoratum fuisse, adeo ut Mityle-

F. FEDERICUS FREZZIUS.

F. FEDERICUS FREZZIUS Umber patriaque & professione Fulginas sacrae theologiae magister, ac provinciae Romanae prior aliquando provincialis seculo xv ineunte claruit, vir doctus & facundus, qui & anno mcccciiii die xviii octobris a Bonifacio IX datus est Fulginiae patriae suae episcopus, ut habet Ughellus Ital. Sac. Tom. I p. 757. Inter praesules ex ordine qui concilio Constantiensi affuerunt, numeratur T. V operum Gersoni col. 1011 supra cit. & addit Ughellus sessionis xx decretis die xxx januar. seu potius die martis quarta februar. mccccxvi subscripsisse, eodemque anno Constantiae diem obiisse ultimum. Poeticam habuit in deliciis Frezzius, Dantisque ad exemplar scripsit poema hoc titulo

Quatiregio del decurso della vita humana di Messer Federico Frate dello ordine di San Domenico, eximio maestro in sacra theologia, e già Vescovo della città di Fuligno, diviso in quattro libri parziali secondo quattro regni.

Nel primo si tratta dello regno dello Dio Cupido.

Nel secondo del regno di Satan.

Nel terzo del regno delli vitii.

E nel quarto & ultimo del regno della Minerva e della virtù &c.

Ex cod. ms centum circiter a morte auctoris annis typis prodit Venetiis, 1511 in fol. signat. ab a ad m, optimo caractere, Quae editio Paris. in Colbert. Pr.

La Dea che il terzo ciel volgendo muove.

Finis: Sere Dio mio & di che al tonitru.

Meminit Leander fol. 127, Lusitanus & Posselinus uterque emendandus cum ad 1515 clarum exhibent, ex aetate editionis, auctoris aetatem forte merientes, Jacobillus in Bibl. Umbrinae, sed allucinatus cum ejus opus a se non visum putavit ex titulo commentarium esse in quatuor libros Regum.

Ex his videat lector quam insulse Alva in emendato suo *Pleyos de los libros* p. 123 licem Lusitano intendat, quod duos Federicos astruat inter nostros scriptores, alterum Venetum supra ad ann. 1394 laudatum, alterum hunc Fulginatam, cum amborum diversa omnino scripta e praeulo prodierint.

F. SANCTIUS MULIERII.

F. SANCTIUS MULIERII Gallus Occitanus conventus Tolosani alumnus, vir eruditus & gravis magnaue apud proceres & populos auctoritatis, claruit sub finem seculi xiv & initia sequentis. Jam anno mccccxxxviii Tolosae florebat ejus universitatis sacrae theologiae magister, & scholae S. Stephani regens, illoque eodem anno in comitiis ordinis generalibus simul & provincialibus Tolosanae Ruthenis habitis, quibus aderat, primus fuit decem sacrae theologiae magistrorum in actores & procuratores electorum & delegatorum pro sustinenda & prosequenda appellatione ab actis in universitate Parisiensi in causa Johannis de Montefono, in quantum tangebant, aut tangere videbantur doctrinam S. Thomae. Ineunte seculo xv electus fuit episcopus Oloronenfis in Bearnia, certò hanc Ecclesiam administrabat anno mccccvi stylo veteri, a dno, ccccvi kalendis martii, ut constat ex literis eo die datis, quibus ejus vicarius generalis Ecclesiam S. Martini cuidam Johanni de Borda commendabat. Videtis novam Galliam Christianam T. I col. 1274. Anno mccccxvi cum comes de

Fuxo obedientiam a se Benedicto XIII habentis redditam subtrahere, seque concilio Constantiensi adunare decrevisset, coactis dominiorum suorum tribus statibus, ut aiunt, die xviii augusti in monasterio de Fuxo tres selegit legatos ad concilium mittendos, hique fuerunt Petrus cardinalis de Fuxo, R. in C. P. Frater Xantius episcopus Oloronenfis, & Bernardus episcopus Adurenfis, qui Constantiam exinde progressi, in sessione xxv die lunae xiv decemb. ejusdem anni habita comparuerunt, synodo se adherere protestati sunt, & a Patribus summa cum gratulatione recepti fuere. Sanctius post lectum suum & aliorum procuratorum ex ambone sermonem ad Patres habuit assumpto themate, *Congregavit bonos & malos, Matth. xxii.* finito sermone pro collegis loqui pergens, convectionem concilii iterari petiit, qua ab archiepiscopo Mediolanensi facta, & ipse nomine comitis de Fuxo triumque statuum dominiorum suorum concillum convocavit, adhaesionem & adunationem cum patribus promisit, & schedulam confirmationis capitulorum Narbonae inter legatos concilii & legatos comitis Fuxensis initorum ex ambone publice legit. Constantiae ad finem usque concilii, hoc est ad diem xxii aprilis anni mccccxviii, quo habita ultima sessio perstitisse facile crediderim, neque enim verisimile Oloronem antea rediisse, ubi tamen eum mortuum asserit Percinus in Mon. Tolos. p. 94, unde corpus ejus ait Tolosam deductum & in nostra S. Thomae basilica ad altare majus sub tymbo marmoreo sepultum. Ad annum autem mccccxx & ultra vixisse probabile, cum successor ei datus non legatur ante annum mccccxvii ex nova Gallia Christiana. Scripserat

In quatuor libros sententiarum commentaria sua.

Horum jam non extat Tolosae nisi scriptum in primum, in quo codice ms leguntur haec in nova Gallia Christiana relata:

Iste auctor fuit ordinis Predicatorum, regens hujus conventus, antecessor in academia Tolosana, nuncius dñi comitis Fuxensis in concilio Constantiensi, & tandem episcopus Oloronenfis. Obiit in suo munere pastoralis anno Dñi mccccxiii. Sed vel imprudens & recentior haec scripsit, cum ex actis constet non nisi anno mccccxvi mense decembri Constantiam advenisse, quo proinde adhuc vegetus etat & florens, vel unum x deesse & pro mccccxiv legendum mccccxv.

De eo legendi Emmanuel a Schelstrate Tract. de Constantiensi concilii decretis in compend. chronol. p. lv, Alva Sol. Verit. Rad. 159 col. 1651: Rerum conc. Constant. Tomus IV a col. 997 ad 1014. Jam supra monui instrumentum procuratoris ei & novem aliis ministris in cap. gen. Ruthenensi datae in manus meas venisse, licet mutilum.

F. THEODORUS POLONUS.

F. THEODORUS POLONUS ut conjicio vilus fess hic non omittendus, vicarius enim erat generalis celebris congregationis Peregrinantium pro Christo seu Missionariorum pro fide apud infideles propaganda in Lituania & Graecia & ad Constantinopolim usque, ac a Ladislao Polonorum rege ad concilium Constantiense nuncius missus fuit, qui Patres informaret de incurfionibus & gravaminibus intolerandis per equites Livonos Litvaniae continuo illatis, quae regionem illam & vicinas ab amplectenda religione Christiana deterrebant, quod & pluribus prolatis instrumentis coram synodo probavit. Videtis Acta concilii Constantiensi curante Hermanno Vonder Hardt edita Francofurti & Lipsiae, 1697 in fol. Tomo IV col. 548.